

A SZERKESZTŐ UTÓSZAVA

Szentimrei Jenő válogatott verseinek összeállításához kiindulópontként az a kötet-terv szolgált, amelyet még a költő készített elő. Egyetlen olyan verset sem iktattunk ebbe a gyűjteménybe, amelyet az önmagával szemben is biztos ítéletű kritikus, Szentimrei – főleg ifjúkori költeményeiből – kirostált. Az általa elkészített kötet-terv 1954-ben zárul; az ezt követő évek termésének minden darabját kézhez kapja ebben a gyűjteményben az olvasó. Köztük van néhány olyan vers is (*Jól foghat valahol...; Valaki léptét figyel; Ülj mellém; Fogjuk egymás kezét...; Nem fogott szennyfolt; Vesszen, ki keblén háborút melenget!; Én vágytam a békét!; Együtt és mindig együtt...*), amelyek a költő életében nem jelentek meg, és csak hagyatékából kerültek elő. Ezeket a műveit – egy kivételével – közvetlenül halála előtt, 1959-ben írta; minden valószínűség szerint azért nem bocsátotta még életében a nyilvánosság elé, mert egyeseken még javítani, csiszolni akart. Néhány verset nem sikerült befejeznie. Ennek ellenére ezek a még befejezetlen versek is joggal tarthatnak számot az olvasó érdeklődésére, mert kimerítő formájukban is azt bizonyítják, hogy az idős, nagybeteg Szentimrei Jenő ágyhoz kötötten sem szakadt el új valóságunktól, s élete utolsó percéig dolgozó népünk gondjai, a formálódó jövő ígérete foglalkoztatta.

A verseket keletkezésük sorrendjébe állítottuk.